

πόρευσις ἤρκοῦσε νὰ τοὺς καταδικάσῃ, καὶ μάλιστα διότι εἶναι "Ἕλληνες καὶ κάτοικοι τῆς Κέας, τὸ ὅποῖον τοὺς κατασταίνει ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ λοιπὸν δι' ὅλα ταῦτα ἀποφασίζει:

1ον) Τὰ πλοιάρια τοῦ Χρήστου Κεντητοῦ καὶ Γεωργίου Ζαφείρη, Στουραϊτῶν, μὲ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν δημεύονται.

2ον) Διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς ἐσχάτης προδοσίας ἀφίεται ὅπου ἀνήκει νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ δέοντα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν τρίτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων

Ὁ Γραμματεὺς

Λουκᾶς Ράλλης

Ν. Γ. Παγκαλάκης

Γεώργιος Ἀθανασίου

— — — — —

Ἀριθ. 63

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 951 ἔγγραφον τοῦ κατὰ τὸ τμήμα τῶν Δυτ. Σποράδων Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου, συνοδεῦον ἀναφορὰς τοῦ Ἀναγνώστου Οἰκονόμου, Ἀναγνώστου Σιδέρη καὶ Κωνσταντίνου Μάρκου, Λεβαδιτῶν,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τῶν ρηθέντων Λεβαδιτῶν τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1828 πρὸς τὸν εἰρημένον Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον, δι' ἧς ἀναφέρουν ὅτι, ἀναχωροῦντες ἀπὸ Πόρον διὰ Σαλαμίνα μὲ ποριωτικὸν πλοιάριον, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰ ζῶά των ὡς γεωργοί, ἐγυμνώθησαν εἰς τὸν πλησίον τοῦ Πόρου τόπον λεγόμενον *Μαζώματα* ἀπὸ τινος Ποριώτας ὀνόματι Δ. Κατσάραν, Δ. Κιούρτην, Δ. Μουτσούραν, Γιάννην Καλαφάτην καὶ ἄλλους ἑπτὰ, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1827,

Θεωρήσασα τὸν κατάλογον τῶν ἀρπαγέντων ζώων, χρημάτων καὶ πραγμάτων τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1827, εἰς ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίνης,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίνης γενομένην δηλοποίησιν τῶν αὐτῶν Λεβαδιτῶν τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1828, διὰ τῆς ὁποίας δηλοποιοῦν τὸ δυστύχημά των.

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἀστυνομίας γενομένην μαρτυρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας παρὰ τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Παπα Ἰωάννου, Ποριώτου, ὅστις μαρτυρεῖ ὅτι ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ μετακομίσῃ τοὺς Λεβαδίτας μὲ τὸ πλοῖόν του εἰς Σαλαμίνα, τοὺς ἐγύ-

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 21.

μνωσαν εἰς τὰ *Μαζώματα* οἱ διαληφθέντες *Ποριῶται* κατὰ τὸν εἰρημένον κατάλογον,

Θεωρήσασα τὸ διαβατήριον τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1827 τοῦ πλοίου τοῦ ρηθέντος *Δημητρίου Παπα Ἰωάννου* ἐκ *Πόρου* διὰ *Σαλαμίνα*,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τῶν αὐτῶν *Λεβαδιτῶν* τῆς 29 Νοεμβρίου 1828, δι' ἧς ζητοῦν τὴν ἀποζημίωσίν των,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίας τῶν ἐναγόντων τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1828 καὶ τὴν ὁμολογίαν ἐνὸς τῶν ἐναγομένων, εὐρεθέντος ἐνταῦθα καὶ ὀνομαζομένου *Σπύρου Κουφοῦ*, τῆς 31 Δεκεμβρίου 1828, ὁμολογοῦντος τὴν πρᾶξιν καὶ ἐαυτὸν συμμέτοχον τῆς πράξεως,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τοὺς ἐναγομένους κάλεσιν τοῦ Δικαστηρίου τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1828, κοινοποιηθεῖσαν πρὸς αὐτοὺς τὴν 1ην Νοεμβρίου 1828 καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 399 πρόγραμμα, ἐκδοθὲν τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην Νοεμβρίου 1828,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι ἀποδεικνύεται ἀπὸ δημόσια ἔγγραφα ὅτι διευθύνοντο οἱ *Λεβαδίται* ἀπὸ *Πόρου* διὰ *Σαλαμίνα* ἔχοντες μεθ' ἐαυτῶν καὶ τὰ ζῶά των,

2ον) Ὅτι ὑπάρχει δηλοποίησις τῆς γυμνώσεώς των γενομένη ἔκτοτε ἀπ' αὐτοὺς τοὺς *Λεβαδίτας* ἐνώπιον τῆς Ἀστυνομίας Αἰγίνης καὶ χωριστὰ ἀπὸ τὸν πλοίαρχόν των *Δημήτριον Παπα Ἰωάννου*, *Ποριώτην*, δηλοποιοῦντα τὴν ἀρπαγὴν τῶν περιεχομένων εἰς τὸν εἰρημένον κατάλογον.

3ον) Ὅτι αἱ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὁμολογίαι των, ἂν κ' ἔγιναν χωριστὰ παρ' ἐνὸς ἐκάστου, ὑπῆρξαν σύμφωνοι καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις.

4ον) Ὅτι ἀπείθησαν οἱ ἐναγόμενοι εἰς τὴν κάλεσιν τοῦ Δικαστηρίου, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπείθειαν κ' ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 399 πρόγραμμα.

5ον) Ὅτι ὁ *Σπῦρος Κουφός*, *Ποριώτης*, εἰς τῶν ἐναγομένων ἀπὸ τοὺς *Λεβαδίτας*, εὐρεθεὶς ἐκ τύχης ἐνταῦθα ὁμολόγησεν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τὴν γενομένην πρὸς αὐτοὺς γύμνωσιν.

Παρατηρεῖται ἐπομένως ὅτι ἡ φυγοδικία τῶν ἐναγομένων, ἢ μεθ' ἀπλότητος καὶ εἰλικρινείας συνακολούθησις τῆς ὁμοφωνίας τῶν ἐναγόντων καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῆς ὑποθέσεως, τὰ ὑποστηρίζοντα τὴν κατηγορίαν ἔγγραφα, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς πράξεως, καὶ τέλος ἡ περὶ τῆς γυμνώσεως ὁμολογία τοῦ συνεναγομένου *Σπύρου Κουφοῦ*, *Ποριώτου*, ἀποδεικνύουν καὶ κατασταίνουν ἀναμφίβολον τὴν πειρατείαν,

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:

1ον) Ὁ *Δ. Κατσάρας*, *Δ. Κιούρης*, *Δ. Μουτσούρας*, *Γιάννης Καλαφάτης*, *Σπῦρος Κουφός* καὶ οἱ λοιποὶ ἐξ σύντροφοί των ὑποχρεοῦνται ἀλληλεγγύως νὰ πληρώσουν εἰς τοὺς εἰρημένους *Λεβαδίτας* πᾶν ὅ,τι τοὺς ἤρπασαν κατὰ τὸν ἀνωτέρω κατάλογον.

2ον) Οἱ εἰρημένοι *Λεβαδίται* ὑποχρεοῦνται νὰ ὀρκισθῶσι μὲ τὴν συνήθη τελετὴν διὰ τὸ ἀληθὲς τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον καταγεγραμμένων ζώων, χρημάτων καὶ πραγμάτων.

3ον) Δύο δόκιμοι παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ἐκλεκτοὶ θέλουν ἐκτιμήσει πάντα τὰ εἰς τὸν αὐτὸν κατάλογον καταγεγραμμένα, μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ὅρκου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἐδουάρδος Μάσσων
Λουκᾶς Ράλλης
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 64

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 2604 διαταγὴν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διευθυνούσης πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου περὶ πλοιάρχου τινος Πάνου Γαλέντη, Ποριώτου,

Θεωρήσασα τὴν εἰρημένην ὑπ' ἀριθ. 1228 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ἔβαλεν ὑπὸ φύλαξιν τὸ πλοῖον τοῦ Πάνου Γαλέντη, διότι, λαβὼν οὗτος διαβατήριον ἀπὸ Πόρου διὰ Σύραν, ὑπῆγεν ἐξ ἐναντίας εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου κ' ἐφόρτωσε πετσίᾳ, κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ὀθωμανοῦ Διοικητοῦ ἀπόδειξιν,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1585 ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν τοῦ τριχαντηρίου «*Α γ ι ο ς Ν ι κ ὀ λ α ο ς*» τοῦ ρηθέντος Γαλέντη, ἐκδοθεῖσαν εἰς Πόρον τὴν 5ην Ἰανουαρίου 1829 καὶ παριστάνουσαν τὴν διὰ Σύραν διεύθυνσίν του μὲ 5.000 λεμόνι,

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1243 ἀναφορὰν τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ Πόρου, συνοδεύουσαν ἐνταῦθα κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ ρηθὲν τριχαντήρι καὶ τὰ ἔγγραφα του,

Θεωρήσασα τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἔγγραφον ἀπόδειξιν τοῦ Ἀμεταγᾶ, παριστάνουσαν ὅτι ἐπῆρεν ἐκεῖθεν τὸ αὐτὸ τριχαντήρι 133 ζεύγια πετσίᾳ πρὸς γρόσια 5,30 τὸ ζευγάρι, γραμμένην τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1829 καὶ σφραγισμένην μὲ ὀθωμανικὴν σφραγίδα,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένας ὁμολογίας τοῦ πλοιάρχου Πάνου Γαλέντη καὶ τῶν δύο ναυτῶν του τῆς 25 Ἰανουαρίου 1829,

Θεωρήσασα τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ τῆς 28 Ἰανουαρίου 1829,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίον Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἐξάγει:

1ον) Ὅτι, ἐν ᾧ ἔλαβαν τὰ διαβατήριά των διὰ Σύραν, ὑπῆγαν ἐξ ἐναντίας εἰς τὰς Ἀθήνας,

2ον) Ὅτι ἐπώλησαν ἐκεῖ λεμόνι καὶ ἠγόρασαν πετσίᾳ,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θαλ. Δικ. φ. 18.

